

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 9. april 2015
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Tina Tolstrup Bak Jensen
Sagsnr.: 2015-0030-3075
Dok.: 1489144

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 434 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 9. februar 2015. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Mette Frederiksen

/

Christian Hesthaven

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 434 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes oplyse, om det i dag er muligt at stille krav om, at en person, der deltager i et exitprogram, ikke må have kontakt med personer med relation til rocker- og bandemiljøet, og i givet fald hvad er konsekvenserne, hvis vedkommende alligevel har kontakt med personer med relation til rocker- og bandemiljøet, herunder om det kan udløse en eventuel reststraf.”

Svar:

1. Justitsministeriet kan oplyse, at den daværende regering i april 2011 lancerede en rammemodel for exit-programmer til bande- og rockermedlemmer, der ønsker at bryde ud af miljøet. Rammemodellen er sendt til Folketingets Retsudvalg den 13. april 2011 (Alm. del – bilag 401).

Det fremgår under pkt. 1 i rammemodellen, at hensigten med rammemodellen er at styrke myndighedssamarbejdet, så exit-programmerne koordineres, målrettes og tilpasses de rockere og bandemedlemmer, der ønsker et liv uden for miljøet. Et centralt element i rammemodellen udgøres af den lokale exit-enhed, der etableres i den enkelte politikreds efter behov.

Under pkt. 2.3 i rammemodellen er det anført, at den lokale exit-enhed har til opgave at koordinere og følge op på exit-programmerne. Exit-enheden skal i første række vurdere, om en rocker eller et bandemedlem, som har givet udtryk for et ønske om at forlade miljøet, er egnet og villig til at indgå i et exit-program. Vurderes dette at være tilfældet, skal exit-enheden udarbejde et individuelt tilpasset exit-program i samarbejde med de relevante myndigheder, herunder navnlig de sociale myndigheder, og i den forbindelse vurdere, hvilke af de tilgængelige tilbud inden for de respektive myndigheders ressortområde der er relevante og egnede. Der udarbejdes herefter en ”kontrakt”, der tiltrædes af den pågældende person og af de myndigheder, som har ansvaret for de enkelte tiltag. Kontrakten beskriver detaljeret, hvilke foranstaltninger de respektive myndigheder har mulighed for at iværksætte, og hvilke krav der til gengæld for det tilbudte i givet fald stilles til den pågældende (inden for rammerne af den relevante lovgivning). Kontrakten kan f.eks. indeholde krav om at afholde sig fra kontakt til visse personer og/eller miljøer.

Det fremgår under pkt. 4.9 i rammemodellen, at det efter indgåelse af kontrakten påhviler den lokale exit-enhed at følge op på gennemførelsen af programmet. Enheden vurderer således bl.a., om den pågældende lever op

til de fastsatte krav. Hvis de fastsatte krav tilsidesættes, kan enheden beslutte, at exit-programmet for den pågældende skal bortfalde. Det er i den sammenhæng alene exit-enhedens bistand med henblik på koordinering af og opfølgning på tiltagene, der bortfalder. De enkelte tiltag, der er tilbudt og iværksat af de ansvarlige myndigheder, bortfalder således som udgangspunkt ikke. De ansvarlige myndigheder kan dog beslutte at lade bistanden i forhold til egne tiltag ophøre, hvis betingelserne herfor efter den relevante lovgivning i øvrigt er opfyldt.

2. Justitsministeriet kan mere generelt i forhold til spørgsmålet om udløsning af en eventuel reststraf oplyse, at der med lov nr. 733 af 25. juni 2014 om ændring af straffeloven, retsplejeloven, lov om våben og eksplosivstoffer, lov om politiets virksomhed og lov om fuldbyrdelse af straf mv. (Initiativer mod rocker- og bandekriminalitet mv.) blev indsat en ny bestemmelse i straffelovens § 39, stk. 3, om skærpelse af vilkårene for prøveløsladelse for visse grupper af dømte.

Det fremgår af den nye bestemmelse i straffelovens § 39, stk. 3, at der ved prøveløsladelse af en person, som er dømt for overtrædelse af straffelovens §§ 191 eller 192 a eller for en forbrydelse, der har været forbundet med forsætlig vold eller trusler, som er idømt fængsel i 1 år eller derover, og som af politiet skønnes at have tilknytning til en gruppe af personer, hvor de pågældende personer tilsammen står bag omfattende og alvorlig kriminalitet, fastsættes – hvis ikke særlige omstændigheder taler herimod – vilkår om, at den pågældende i prøvetiden ikke opholder sig sammen eller på anden måde har kontakt med andre med tilknytning til den pågældende gruppe, medmindre der er tale om nærtstående, eller der er tale om ophold eller kontakt som led i varetagelsen af et anerkendelsesværdigt formål.

Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen, jf. pkt. 6.2.2. i de almindelige bemærkninger i lovforslag nr. L 112, folketingsåret 2013/2014, at målgruppen for den nye bestemmelse i straffelovens § 39, stk. 3, navnlig er indsatte med tilknytning til rocker- og bandegrupperinger mv., som samlet står bag omfattende og alvorlig kriminalitet. Endvidere fremgår det, at bestemmelsen er udtryk for, at samvær eller kontakt mellem personer med tilknytning til samme rocker eller bandegruppering mv. i sig selv indebærer en risiko for, at den dømte vil blive inddraget i aktiviteter, som strider mod formålet med prøveløsladelsen. Formålet med den nye ordning er således bl.a. at forebygge, at personer, der er idømt fængselsstraf og løslades på prøve inden at have udstået hele straffen, falder tilbage til kriminalitet, herunder kriminalitet, som planægges og udføres i organiserede

kriminelle miljøer.

Der er i forarbejderne til straffelovens § 39, stk. 3, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 3, i lovforslag nr. L 112, folketingsåret 2013/2014, bl.a. anført følgende:

”Det vil som hidtil være en forudsætning for prøveløsladelsen, at den dømte erklærer at ville overholde de vilkår, der fastsættes. Dette gælder også de foreslåede skærpede vilkår. Hvis den dømte nægter at ville overholde vilkårene, vil prøveløsladelse således ikke kunne finde sted.

Hvis en prøveløsladt overtræder de foreslåede vilkår, vil kriminalforsorgen som i dag kunne 1) tildele den pågældende en advarsel, 2) ændre vilkårene og forlænge prøvetiden eller 3) under særlige omstændigheder bestemme, at den pågældende skal indsættes til udståelse af reststraffen.

Det forudsættes i den forbindelse med lovforslaget, at det klare udgangspunkt i sager om overtrædelse af de skærpede vilkår vil være, at den pågældende genindsættes til fortsat strafafsoning.”

Det bemærkes, at jeg som oplyst i brev af 19. marts 2015 til Retsudvalget har anmodet Straffelovrådet om at vurdere, om der er behov for at foretage ændringer af straffelovens regler om udløsning af reststraf og reglerne og praksis for brugen af betingede straffe.